

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 318/2022
14.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранка Татића и Вукашина Јововића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 991/20 од 11.02.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 118/21 од 17.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранка Татића и Вукашина Јововића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 991/20 од 11.02.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 118/21 од 17.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 991/20 од 11.02.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, па му је за наведено кривично дело изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а у противном ће се иста заменити казном затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара за један дан затвора.

На основу одредбе члана 256. став 4. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци првостепене пресуде и окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка – паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 118/21 од 17.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Браниоци окривљеног АА, адвокати Бранко Татић и Вукашин Јововић, поднели су захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 16. став 1. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП браниоци окривљеног истичу да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означавају записник Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Управе за ветерину, ветеринарске инспекције од 14.10.2018.године.

У поднетом захтеву, браниоци наводе да је у конкретном случају наведени записник ветеринарске инспекције, сачињен дана 14.10.2018. године, нечитак и да исти не садржи основне елементе који су предвиђени одредбом члана 35. Закона о инспекцијском надзору, као и да је било нужно навести правни основ на коме су мере које се изричу засноване, као и одговарајуће образложење, те се на овако сачињеном записнику, у смислу одредаба члана 16. став 1. ЗКП, не може заснивати пресуда. Поред тога наводе да је првостепена пресуда донета без материјалних доказа о количини и врсти робе коју је инспектор затекао у тренутну контроле, с обзиром да исти робу није пописао, фотографисао, мерио, одузео или на други начин поткрепио своје наводе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Одредбом члана 35. став 1. Закона о инспекцијском надзору прописано је да инспектор сачињава записник о инспекцијском надзору. Ставом 2. истог члана прописано је да се у записник уносе: подаци из налога за инспекцијски надзор ако је издат; време и место инспекцијског надзора, а нарочито навођење основа и образложење разлога који су условили да се инспекцијски надзор врши ван радног времена надзираног субјекта у смислу члана 19. став 2. овог закона; опис предузетих радњи и попис преузетих докумената; подаци о броју узетих узорака и предлозима које у вези са узимање узорака даје овлашћено лице надзираног субјекта; изјаве које су дате; опис других изведених доказа; захтеви за изузеће који су поднети; утврђено чињенично стање; констатација законитог пословања и поступања надзираног субјекта; опис откривених незаконитости, са навођењем доказа на основу којег је

одређена чињеница утврђена и правног основа за утврђивање незаконитости; мере које се изричу са навођењем правног основа на коме су засноване и роком за поступање по њима; одговарајућа образложења; обавеза надзираног субјекта да обавештава инспектора о поступању по мерама и рок за то обавештавање; подаци о поднетим кривичним пријавама, пријавама за привредни преступ и захтевима за покретање прекршајног поступка, ако су поднете, односно издатим прекршајним налозима, ако су издати, односно, у складу са чланом 42. став 3. овог закона, неподношење захтева за покретање прекршајног поступка, односно неиздавање прекршајног налога; подаци о другим мерама и радњама на које је инспектор овлашћен, ако су предузете. Ставом 7. истог закона прописано је да општи образац записника о инспекцијском надзору за инспекцијски надзор из изворне надлежности аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе прописује надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Из списка предмета произилази да формулар записника о инспекцијском прегледу од 14.10.2018. године садржи законом прописане елементе у смислу цитираног члана 35. Закона о инспекцијском надзору, као и да је у записнику констатовано затечено чињенично стање, а који записник су својеручно потписали окривљени и републички ветеринарски инспектор.

Истакнуте примедбе из захтева за заштиту законитости да се ради о нечитко попуњеном записнику, отклоњене су наводима исказа саслушаног сведока ББ, републичког ветеринарског инспектора, одсек у ..., са главног претреса. Сведок је на овај начин, својим исказом са главног претреса појаснио шта је у записнику констатовано, те на тај начин учинио садржину записника разумљивом за суд и странке.

Имајући у виду наведено, односно да је записник Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Управе за ветерину, ветеринарске инспекције од 14.10.2018. године, сачињен у складу са одредбама Закона о инспекцијском надзору, Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранка Татића и Вукашина Јововића, оценио као неосноване, налазећи да напред наведени доказ представља доказ на којем се судска одлука може заснивати, те су наводи захтева којима се указује да су правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, неосновани.

Наводи одбране изнети у захтеву за заштиту законитости, везани за оцену првостепеног и другостепеног суда у погледу изведених доказа и то исказа сведока саслушаних током поступка, представљају чињенично питање у које се овај суд није упуштао.

Поред тога, браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да се према Закону о безбедности хране, за радње које се окривљеном стављају на терет, предвиђа прекршајна одговорност и то чланом 84. тог закона. Наведеним одредбама је прописана прекршајна одговорност физичког лица за поступање супротно члану 30. и 32. Закона о безбедности хране. Поред тога, прекршајна одговорност је прописана и чланом 160. став 2. Закона о ветеринарству.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 256. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, прописано је да ко животне намирнице, јело или пиће, лек или медицинско средство ставља у промет без извршеног прегледа од стране овлашћеног лица кад је тај преглед прописима предвиђен, или их ставља у промет пошто им је истекао рок употребе, казниће се затвором до три године и новчаном казном.

У изреци побијане првостепене пресуде, окривљени је оглашен кривим јер је у време и на месту ближе описаном у изреци ставио у промет сухомеснате производе у количини од 100 кг, без доказа о пореклу исте, сходно члану 30. и 32. Закона о безбедности хране, као и без доказа да потичу из објекта за прераду меса који је уписан у Централни регистар министарства пољопривреде сходно члану 15. Закона о безбедности хране и без доказа да је храна животињског порекла подвргнута службеној контроли овлашћеног лица сходно члану 105. став 1. Закона о ветеринарству и Правилника о начину и постојању спровођења службене контроле хране животињског порекла и начину и поступку и начина вршења службене контроле животиње пре и после њиховог клања, при чему је окривљени поступао са умишљајем, био урачунљив и светан свог дела и његове забрањености.

У изреци пресуде прецизно је описана радња коју је окривљени предузео и на који начин. Поред изнетог, одредбе чланова Закона о безбедности хране, као и одредбе чланова Закона о ветеринарству, су бланкетног карактера, те је у изреку унета бланкетна норма. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву бранилаца окривљеног оцењени су као неосновани, јер из изреке првостепене пресуде која је потврђена другостепеном пресудом, произилазе сви битни елементи и то како субјективни, тако и објективни елементи кривичног дела производња и стављање у промет штодљивих производа из члана 256. став 2. у вези става 1. КЗ. Поред тога, уколико се у елементима кривичног дела садрже елементи прекршаја, то не искључује кривицу окривљеног за кривично дело које му је стављено на терет. Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку нису учињене битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, као ни повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бранка Татића и Вукашина Јововића, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић